

**De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-,
Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs**

Beëindiging dienstverband. De Commissie stelt vast dat verweerster heeft erkend dat zij ten onrechte het ontslag per 15 juni 2015 heeft laten ingaan, in plaats van per 1 juli 2015.

Het hanteren van een onjuiste opzegtermijn bij het verlenen van ontslag leidt niet tot gegrondheid van het beroep tegen het ontslag als zodanig, maar het beroep is wel gegrond te achten voor zover het is gericht tegen een onderdeel van het besluit, te weten het bij het verleende ontslag gehanteerde onjuiste termijn.

De bezwaren van appellante met betrekking tot de verrekening van het salaris met de WIA-uitkering zijn geen zaken die in het kader van deze procedure getoetst worden door de Commissie. De Commissie merkt in dit verband op dat verweerster zich bereid heeft verklaard hierover met appellante te overleggen.

De bezwaren die appellante overigens nog te berde brengt, kunnen als niet voldoende geconcretiseerd niet beoordeeld worden.

De Commissie acht op grond van het voorgaande het beroep in zoverre gegrond, dat met handhaving van de beslissing tot ontslag voor het overige, de bij de beslissing gehanteerde ingangsdatum van het ontslag dient te worden gesteld op 1 juli 2015.

UITSpraak

CvB.PO 2015.047-U.2015.006

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

* appellante,
gemachtigde: mr. E.A.C. Sietsma

tegen

de Stichting *, te * verweerster,
gemachtigde: mr. J. Schutter

1. De procedure

- 1.1. Appellante heeft bij beroepschrift van 20 april 2015 beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 11 maart 2015, waarbij het dienstverband van appellante wordt beëindigd per 15 juni 2015.
- 1.2. Bij brief van 7 mei 2015 heeft appellante nadere stukken ingediend.
- 1.3. Namens verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, van 2 juni 2015 ingediend.
- 1.4. Bij brief van 4 juni 2015 heeft appellante gereageerd op het verweerschrift.

1.5. Het beroep is op verzoek van appellante en met instemming van zowel verweerster als de Commissie schriftelijk behandeld, zulks overeenkomstig artikel 6 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie.

2. De feiten

2.1. Appellante is sinds 1 november 2009 in dienst bij verweerster in de functie van school business manager, aanvankelijk voor bepaalde tijd en vanaf 1 november 2010 in vaste dienst met een werktijdfactor van 0,4636.

2.2. Op 16 februari 2013 is appellante arbeidsongeschikt gemeld.

2.3. Margolin heeft op verzoek van verweerster op 9 september 2013 een arbeidsdeskundig onderzoek over appellante uitgebracht met als doel te adviseren over de re-integratiemogelijkheden. De arbeidsdeskundige concludeert onder meer dat het eigen werk van appellante, als school business manager, op dat moment niet passend of passend te maken is gezien de geconstateerde beperkingen van appellante en geeft voorts aan dat na het revalidatietraject opnieuw bekeken moet worden of de belastbaarheid van appellante groter is geworden en of re-integratie in haar eigen functie mogelijk is. Daarnaast concludeert de arbeidsdeskundige dat er geen passend werk bij de eigen werkgever is, aangezien in alle functies haar beperkingen een rol spelen. Dit zou mogelijk anders zijn als haar belastbaarheid vergroot is. In het geval de belastbaarheid niet omhoog gaat, adviseert de arbeidsdeskundige een deskundigenoordeel aan te vragen bij het UWV om over een aantal maanden de re-integratie-inspanningen te laten toetsen.

2.4. Margolin heeft op 2 juli 2014 op verzoek van verweerster een aanvullend arbeidsdeskundig onderzoek over appellante uitgebracht. De arbeidsdeskundige concludeert dat het eigen werk van appellante niet passend is of passend te maken is en dat re-integratie in de eigen functie derhalve niet mogelijk is. Voorts concludeert zij dat er voor appellante geen passend werk is bij verweerster omdat in alle functies haar beperkingen een rol spelen. De arbeidsdeskundige acht appellante wel geschikt voor ander werkt (advies- of telefonisch werk) buiten verweerster. De arbeidsdeskundige adviseert een tweede spoortraject in te zetten met ondersteuning van een re-integratiebureau om te zoeken naar andere mogelijkheden op de arbeidsmarkt, te starten met loopbaanoriëntatie en vervolgens het solliciteren op te pakken.

2.5. Op 20 augustus 2014 hebben verweerster en appellante het Plan van aanpak WIA bijgesteld: als einddoel is het traject via het tweede spoor aangegeven.

2.6. Bij beslissing van 8 december 2014 heeft UWV bepaald dat verweerster wegens het niet voldoen aan de re-integratieverplichtingen het loon van appellante moet doorbetalen tot 12 februari 2016.

2.7. Bij beslissing van 11 december 2014 heeft UWV vastgesteld dat verweerster de tekortkomingen in de re-integratieverplichtingen voor appellante heeft hersteld en wel zodanig snel dat er geen verlenging van de doorbetaling van het loon van appellante hoeft plaats te vinden.

2.8. Op 4 februari 2015 heeft UWV een beschikking afgegeven, inhoudende dat appellante arbeidsongeschikt is voor 48 % en vanaf 13 februari 2015 recht heeft op een loongerelateerde WGA-uitkering. In het bij deze beslissing gevoegde rapport van 3 februari 2015 van de arbeidsdeskundige wordt vastgesteld dat appellante een meer

dan geringe kans op herstel heeft en niet geschikt is voor de maatgevende arbeid (school business manager).

- 2.9 Bij schrijven van 17 februari 2015 heeft verweerster appellante het voornemen bekend gemaakt haar per 15 mei 2015 te ontslaan uit haar functie van school business manager op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid ex artikel 3.8 sub 5, CAO PO 2014-2015 (hierna: CAO).
- 2.10. Bij besluit van 11 maart 2015 heeft verweerster het dienstverband van appellante per 15 juni 2015 beëindigd.

3. De standpunten van partijen

- 3.1. Appellante stelt zich op het standpunt dat het ontslag door verweerster eerder had moeten plaatsvinden, namelijk na twee jaar ziekte zodat haar WIA-uitkering en andere uitkeringen zonder problemen gewoon uitbetaald hadden kunnen worden. Momenteel verrekent verweerster het salaris van appellante met de WIA-uitkering en deze verrekening loopt volgens appellante op de door haar genoemde punten niet correct. De handelwijze van verweerster zorgt voor veel (financiële) problemen. Appellante heeft bij verweerster een berekening van de verrekening van het salaris met de uitkering opgevraagd, maar deze tot op heden niet ontvangen. Voorts voert appellante aan dat verweerster met het ontslagbesluit op een onjuiste wijze invulling geeft aan de op haar rustende wettelijke en CAO verplichtingen, meer specifiek de verplichtingen in de artikelen 3.7 e.v. van de CAO. Verweerster heeft op geen enkele wijze gemotiveerd waarom zij niet hoeft te voldoen aan deze verplichtingen. Verweerster heeft ook niet de juiste opzegtermijn in acht genomen. Appellante onderschrijft voorsnog dat terugkeer in de eigen functie voor haar niet mogelijk lijkt te zijn.
- 3.2. Verweerster stelt dat zij terecht het dienstverband van appellante heeft kunnen beëindigen. Na de ziekmelding op 15 februari 2013 heeft er regelmatig bedrijfsgeneeskundige controle plaatsgevonden en is er op diverse momenten in opdracht van verweerster arbeidsdeskundig onderzoek verricht. Appellante heeft in die periode begeleiding en behandeling ontvangen en zij heeft vervolgens een revalidatietraject gevolgd. In de loop van 2014 is vastgesteld dat terugkeer naar eigen werk niet meer mogelijk was en is in samenspraak met appellante een tweede spoortraject gestart waarbij een re-integratiebedrijf is ingeschakeld. UWV heeft op 8 december 2014 een loonsanctie opgelegd, maar deze is op 11 december 2014 onmiddellijk opgeheven nadat de ontbrekende formulieren alsnog door UWV waren ontvangen. In de beschikking van 4 februari 2015 oordeelde UWV dat appellante per 15 (bedoeld zal zijn 13) februari 2015 (twee jaar na de ziekmelding) ongeschikt moet worden geacht voor het eigen werk en is het arbeidsongeschiktheidspercentage gesteld op 35-80%. De aanvankelijk opgelegde loonsanctie heeft derhalve geen vertraging opgeleverd in het WIA-traject. Verweerster stelt dat zij de procedurevoorschriften van artikel 3.7 e.v. CAO heeft gevolgd. Immers, verweerster heeft op 17 februari 2015 het voornemen kenbaar gemaakt om appellante ontslag te verlenen op grond van artikel 3.9, lid 5 CAO (*lees*

3.8, lid 5 CAO). Appellante heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om haar zienswijze te geven, waarna haar op 11 maart 2015 definitief ontslag is aangezegd per 15 juni 2015.

Verweerster erkent dat de opzeggingstermijn niet eindigt aan het einde van de betalingstermijn (maand) en dat het ontslag per 1 juli 2015 moet ingaan. Dit heeft niet tot gevolg dat het ontslagbesluit niet in stand kan blijven. Het kan hooguit leiden tot schadeplichtigheid.

Verweerster kan het aangevoerde met betrekking tot haar inkomen, de uitkering en de verrekening niet volgen. Dit zijn echter zaken die niet het ontslag zelf betreffen, maar de financiële gevolgen daarvan, dan wel de wijze waarop verweerster al dan niet aan haar salarisverplichtingen heeft voldaan. Verweerster heeft het dienstverband met appellante niet eerder kunnen beëindigen, gelet op haar arbeidsongeschiktheid. Verweerster heeft deze punten nooit eerder vernomen en is immer bereid, en altijd bereid geweest, om eventuele problemen te bespreken, uitleg te geven en zo mogelijk oplossingen aan te reiken.

4. De beoordeling

- 4.1. Op grond van artikel 3.8, aanhef en onder 5, j^o artikel 3.9, lid 1, van de CAO PO kan een werknemer worden ontslagen op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid met inachtneming van de bepalingen van de Regeling ziekte en arbeidsongeschiktheid primair onderwijs (ZAPO).
- 4.2. De Commissie stelt vast dat verweerster de in de CAO voorgeschreven voornemenprocedure op correcte wijze heeft gevolgd.
- 4.3. De voorwaarden waaraan een ontslag op grond van arbeidsongeschiktheid moet voldoen zijn: de arbeidsongeschiktheid moet tenminste onafgebroken twee jaar hebben geduurd (welke periode op grond van artikel 20 lid 4 ZAPO in voorkomende gevallen wordt verlengd), herstel binnen een periode van zes maanden na deze twee jaar is redelijkerwijs niet te verwachten en afwezigheid bij de werkgever van reële herplaatsingsmogelijkheden.
- 4.4. De Commissie stelt vast dat appellante op 15 februari 2013 is uitgevallen en dat zij sindsdien onafgebroken arbeidsongeschikt is geweest. Verlenging van de periode zoals bedoeld in artikel 20, lid 4, ZAPO is niet aan de orde nu de aanvankelijk opgelegde loonsanctie is opgeheven. Vast staat dat appellante niet meer werkzaam kan zijn in haar eigen functie als school business manager. Voorts is uit de UWV-beslissing van 4 februari 2015 en de daaraan ten grondslag liggende rapportage en de overige door partijen overgelegde stukken voldoende aannemelijk geworden dat herstel binnen een periode van zes maanden redelijkerwijs niet is te verwachten en dat bij verweerster geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.
- 4.5. Verweerster beroept zich terecht op het feit dat zij het ontslag niet eerder heeft kunnen aanzeggen dan na het verstrijken van de twee jaarsperiode van ziekte van appellante, immers de beslissing van UWV waarbij appellante voor 49 % arbeidsongeschikt is verklaard en haar een WGA-uitkering per 13 februari 2015 is toegekend dateert van 4 februari 2015.
- 4.6. De Commissie stelt vast dat verweerster heeft erkend dat zij ten onrechte het ontslag per 15 juni 2015 heeft laten ingaan, in plaats van per 1 juli 2015.

- 4.7. Het hanteren van een onjuiste opzegtermijn bij het verlenen van ontslag leidt niet tot gegrondheid van het beroep tegen het ontslag als zodanig, maar het beroep is wel gegrond te achten voor zover het is gericht tegen een onderdeel van het besluit, te weten het bij het verleende ontslag gehanteerde onjuiste termijn.
- 4.8. De bezwaren van appellante met betrekking tot de verrekening van het salaris met de WIA-uitkering zijn geen zaken die in het kader van deze procedure getoetst worden door de Commissie. De Commissie merkt in dit verband op dat verweerster zich bereid heeft verklaard hierover met appellante te overleggen.
- 4.9. De bezwaren die appellante overigens nog te berde brengt, kunnen als niet voldoende geconcretiseerd niet beoordeeld worden.
- 4.8. De Commissie acht op grond van het voorgaande het beroep in zoverre gegrond, dat met handhaving van de beslissing tot ontslag voor het overige, de bij de beslissing gehanteerde ingangsdatum van het ontslag dient te worden gesteld op 1 juli 2015.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep in zoverre gegrond, dat met handhaving van het overige van de beslissing tot ontslag, de ontslagtermijn wordt gecorrigeerd en het ontslag in plaats van op 15 juni 2015 ingaat op 1 juli 2015.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld-van Beek Calkoen, J. Donner, A. Postma en T. Vis, leden, in bijzijn van mr. R.T. Steinvoot-de Groot. De beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier. Deze beslissing aan partijen is verzonden op 10 juli 2015.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier)

Voor afschrift,

mr. R.T. Steinvoot-de Groot, griffier

